

Kapitel 1

Paketet

När Edvin vaknade på morgonen trodde han att det var en alldeles vanlig dag.

Hans rum såg ut precis som det hade gjort igår. En keps låg slängd i hörnet på skrivbordet, en fotboll hade rullat in långt under sängen och i ett hörn låg en hög serietidningar. På väggarna satt affischer av det engelska fotbollslaget Liverpool, Edvins favoritlag.

Snön utanför fönstret såg precis ut som vanligt i december – vit och gnistrande.

Och nerifrån köket kunde Edvin höra hur hans pappa gjorde i ordning frukost, precis som han gjorde varje morgon.

Allt var precis som vanligt – och ändå skulle det här bli en mycket ovanlig dag. Men det hade Edvin ingen aning om.

”God morgon pappa”, sa Edvin lite halvsömnligt när han satte sig vid frukostbordet.

”God morgon”, svarade pappa hurtigt.

Edvins pappa hette Göran och var väldigt morgonpig. Han gick alltid upp klockan sex för att läsa tidningen och göra i ordning frukost till sig och Edvin. Sen gick Edvin till skolan och pappa Göran åkte till sitt jobb på banken. Edvin tyckte att hans pappa var stiligast av alla pappor när han tog på sig kavajen, den vita skjortan och en slips. Sin jobbuniform kallade pappa det. Edvin ville också ha kavaj och slips på sitt jobb när han blev stor. Eller så ville han bli brandman, han hade inte riktigt bestämt sig än.

Efter att Edvin hade ätit frukost traskade han iväg till skolan med mössan neddragen långt över öronen. Det var kallt ute.

Samtidigt, i posthuset i andra änden av stan, hade en av stans brevbärare nästan sorterat färdigt dagens post. Det var många julkort förstås, eftersom det snart var jul. Han tittade inte så noga, det var ju samma tomtar och snögubbar varje år.

Men plötsligt fick brevbäraren syn på ett paket som såg annorlunda ut. Det var ett litet paket, med

mörklila papper och guldsnöre runtom. På paketet satt en adresslapp där det stod:

Edvin Johansson
Storstigen 18
748 92 VÄSTBY

Brevbäraren blev nyfiken och tittade närmare på paketet. Då började hela paketet att stråla. Det såg nästan ut som om det brann inuti.

”Det var ett märkligt paket”, tänkte brevbäraren medan han stoppade ner det tillsammans med de andra breven och paketen han skulle dela ut under dagen. ”Den här Edvin kommer allt att bli väldigt glad idag!”

Det här visste Edvin förstås ingenting om medan han satt i skolbänken och lyssnade på fröken som berättade om dagens läxa. Idag fick de matteläxa. Matte var okej, tyckte Edvin, men inte lika roligt som engelska. Engelska var det absolut roligaste ämnet. Det var mycket coolare att prata engelska än svenska.

Men idag var det alltså matteläxa som gällde, så Edvin packade ner matteböckerna i ryggsäcken när skoldagen var slut.

Det snöade hela vägen hem, men det gjorde ingenting. Edvin visste att snöfall betydde att hans

mamma skulle ha varm choklad färdig åt honom när han kom hem. Det hade hon alltid när det var kallt och snöigt ute.

Edvins mamma hette Charlotta, men alla kallade henne Lotta. Hon jobbade på sjukhuset, oftast på nätterna. Då kunde hon vara hemma med Edvin när han kom hem från skolan på dagarna.

Det tyckte Edvin var ganska skönt, för då slapp han att vara ensam hemma. Plus att han fick varm choklad!

”Hej gubben, hur har du haft det i skolan idag?” frågade mamma och rufsade Edvin i håret.

”Bra”, svarade Edvin och tog en stor klunk choklad. ”Fröken berättade om julspelet som vi ska spela upp för alla mammor och pappor. Alla ska få varsin roll.”

”Oh, vad trevligt!” svarade mamma. ”Förresten, det påminner mig om en sak. I år har jag bestämt att alla skulle få hjälpa till med julförberedelserna, så att jag inte behöver göra allting själv för en gångs skull. Så du skulle få ta hand om julkrubban i år. Ställa i ordning den snyggt och så. Okej?”

Edvin tänkte snabbt. Det lät inte så vidare kul att göra i ordning julkrubban. Men om han sa ja, kunde han skjuta upp matteläxan en stund.

”Sure”, sa han därför. Han gillade att prata engelska när han kände sig vuxen och ansvarsfull. ”Jag tar hand om julkrubban, så behöver du inte tänka på det i år.”

I samma stund stannade postbilen utanför familjen Johanssons hus. En hand sträcktes ut genom bilrutan för att släppa ner några brev och ett litet mörklila paket med guldsnören i brevlådan. Med en duns som nästan inte hördes landade paketet på brevlådans botten. Där låg det och glödde svagt i mörkret.

Men Edvin hade sett postbilen och sprang genast ut för att hämta posten. Det gjorde han varje dag. Han öppnade brevlådan och fiskade upp allt som brevbäraren hade lämnat. När han tog upp det lilla paketet var det som att det började glöda ännu lite starkare. Edvin vände och vred på paketet för att se vem det kom ifrån, men det var bara hans namn som stod där.

Han tittade hastigt upp mot köksfönstret. Nej, mamma såg inte åt hans håll. Av någon anledning – han visste inte riktigt varför – ville han vara ensam när han öppnade det här paketet.

Men grannen, farbror Andersson, hade sett Edvin.

”Fick du något spännande med posten idag, Edvin?” ropade han från garageuppfarten där han stod och skottade. Sen log han så att guldtanden längst fram lyste i solljuset. Farbror Andersson hade varit sjöman när han var yngre.

”Bara lite julpost...”, svarade Edvin och gömde paketet i handen medan han gick mot trappan.

”Posten ligger på hallbordet, mamma. Jag går upp på mitt rum en stund”, ropade Edvin in i köket och rusade sedan upp för trappan och in på sitt rum.

Där slängde han sig på sängen och började försiktigt lossa på guldsnöret. Det var pilligt, men till slut gick det. Sedan vecklade han ut det lilla papperet, tills han hade ett tunt silkespapper i handen som var virat runt ett litet föremål.

Edvin öppnade det sista lagret med silkespapper och tittade sedan förundrat på den märkliga sak som paketet hade innehållit. Han kunde knappt tro sina ögon!